

Per a les
properes Festes

Cuinar és cosa de tots

Torró de color fosc

300 grams de mel
250 grams d'avellanes o ametlles torrades i pelades
2 «Obleas»

Es posa la mel en una cassola i es fa bullir durant tres minuts. Mentrestant es prepara una «oblea» posant-la sobre un marbre en el que s'hi haurà escampat una mica de farina. A continuació s'hi afegeixen les avellanes o ametlles, remoguent-ho tot sense parar amb una cullera de fusta. Quan es consideri que tot està ben cuit es tira sobre l'«oblea» preparada. S'iguala la superfície de la preparació mitjançant la mateixa cullera amb la que s'ha remogut i es cobreix amb la segona «oblea», retallant els troços sobrants d'aquestes fulles.

Torró de color clar

400 grams de mel
300 grams d'ametlles crues pelades
2 clares d'ou
2 «obleas»

Es fa bullir la mel durant alguns minuts i s'hi afegeixen les clares d'ou, batudes a punt de neu, després del qual es manté la cassola al foc però sense deixar de bullir. Se li afegeixen les ametlles i es remou tot amb una cullera de fusta durant uns minuts. Després d'això es treu i es tira sobre l'«oblea» ja preparada, procedent com en la recepta anterior.

Emissores Municipals

Des de la segona meitat de la dècada dels 70 i a mida que es varen anar formant els nous Ajuntaments democràtics, amb la consegüent aparició de les més diverses forces polítiques, s'ha anat desenvolupant a Catalunya un fenomen social importantíssim, el de la ràdio local o municipal. L'obertura de fronteres que va suposar l'arribada de la Democràcia ens va posar en contacte amb Europa i més concretament amb països capdavanters com Itàlia, a on a ràdio local era ja un fenomen no legalitzat, però si tolerat i reconegut sempre fins a un cert punt, és clar. La febre de la «ràdio lliure» (ràdio lliure) i les ànsies de comunicació varen entrar ràpidament a Catalunya i de la mateixa forma els joves i no tan joves es varen apuntar a l'aventura de la comunicació local, de la ràdio com a «hobby» que després i per qüestions de supervivència es va haver de convertir en ràdio municipal.

Un fenomen indiscutible, un «boom» de magnituds tan enormes que mai ha estat assimilat per la nostra administració, sempre preocupada per moltes altres qüestions prioritàries, encara que posteriors. Mentre, la problemàtica ha estat servida durant molt temps, sempre d'esquenes als nous poders institucionals i de cares als interessats, per un cantó

les Emissores Municipals i per l'altre les grans cadenes privades, nosaltres preocupats per la nostra supervivència i elles pels seus interessos comercials.

Finalment el passat 9 de Novembre de 1990 va sortir publicat al DOGC un real decret en el qual es parla ja de les bases sobre les que s'haurà de treballar per legalitzar una Emissora Municipal. Sembla que ja hi ha fins i tot una llei a Madrid pendent de la seva resolució. Les reaccions no s'han fet esperar i fins i tots Telecomunicacions s'està preparant per la gran avalanxa. De moment tots estem a l'expectativa, no podem fer res més per ara, perquè de fet, no es la primera vegada que passem per alguna situació similar que fins i tot ha portat al tancament d'algunes emissores al llarg de la Dècada dels 80. No està de més, això sí, prendre les mesures pertinents, ésser bon previsors i estar preparats per qualsevol cosa en qualsevol moment. I això és el que pensem fer a Ràdio Quart de cares al 1991, perquè volem que tot surti el millor possible i que aquesta vegada sigui la definitiva, pel bé de tots.

I per acabar el desig que passeu unes bones festes i un immillorable 1991. Salutacions!!!

Fins aviat,

Paco Gallar / Director Ràdio Quart

